

जयाय्य adj. von जि Vop. 26, 164.

जयावधोष (जय + अव०) m. *Siegesruf, ein Lebendoch VARĀH. Brh. S. 19, 18.*

जयावती (von जय) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBu. 9, 2622. — Vgl. जयमती, जयवत्.

जयावल् (जय + आवल्) 1) adj. *Steg herbeiführend.* — 2) f. आ *eine Art Croton (Herbstfrüchte) RĀGĀN. im CKDr.*

जयाशिस् (जय + आशिस्) f. *Siegeswunsch, Worte mit denen man Jmd Sieg oder zu errungenem Siege Glück wünscht, ein Lebendoch MBu. 3, 1477. HARI. 3784. Andere Beispiele s. u. आशिस् 1. am Ende.*

जयाश्रय (जय + आश्रय) 1) adj. *woran Sieg haftet.* — 2) f. आ *ein best. Gras (s. जरडी) RĀGĀN. im CKDr.*

जयाश्च (जय + आश्च) N. pr. eines Helden auf Seiten der Pāṇḍu MBu. 7, 7012.

जयासिंह (जया + सिंह) m. N. pr. eines Mannes RĀGĀ-TAB. 7, 58. — Vgl. जयसिंह.

जयाहा (जय + आहा) f. = जयवल् RĀGĀN. im CKDr.

जयित् (von जि) adj. *den Sieg erringend, siegreich: जयित्या: — पुनर्नाया: MBu. 12, 3753.*

जयिन् (wie eben) adj. subst. P. 3, 2, 157. 1) *erobernd, besiegend; Erüberer, Besieger: दिशाम् BHAG. P. 3, 31, 38. त्रिलोकः HARI. 5871. घनेकः MBu. 3, 3459. सुरासुरः R. 5, 86, 20. दिग्भिः BHAG. P. 5, 14, 39. चिष्ठः 8, 15, 34. — 2) *siegend, siegreich; Sieger MBu. 7, 9506. 9, 1676. 12, 3720. 3754. RAGH. 4, 34. VARĀH. Brh. S. 42(43), 55. BHAG. P. 8, 9, 6. im Process JĀGN. 2, 79, 305. — 3) *Sieg verleihend: स्वीमुद्रा मकरधनस्य जयिनों सर्वार्थसंपत्तिरोम् PANĀT. IV, 36.***

जयित् (wie eben) adj. *der zu siegen pflegt, siegreich MBu. 7, 1480.*

जयुम् (wie eben) adj. *siegreich: वि जयुषा रथ्या पातमन्त्रिम् RV. 6, 62, 7, 4, 117, 16. ता वित्यातं जयुषा वि पवतम् 10, 39, 13.*

जयेन्द्र (जय + इन्द्र) m. N. pr. eines Königs von Kācmīra RĀGĀ-TAB. 2, 63. einer anderen Person 3, 115. fg. 355. Ein vom Letztern erbauter Vibāra heisst (ओ)ज्येन्द्रविंशि ebend. 3, 427. 6, 171. Hist. de la vie de HIOUEN-THSANG 92.

जयेश्वर (जय + ईश्वर) m. N. eines von Gajādevī errichteten Heiligtums RĀGĀ-TAB. 4, 680.

जयेष्ठासनिधि (जय-उष्टास + निधि) m. Titel eines Werkes Mack. Coll. 1, 13.

जैत्य्य (von जि) adj. *zu ersiegen, zu gewinnen, zu bestegen P. 6, 1, 84. Vop. 26, 16. AK. 2, 8, 2, 42. H. 793. सो इयं मनुष्यलोकः पुत्रेणैव जययो नार्येण कर्मणा Cāt. Br. 14, 4, 2, 24. 1, 6, 2, 3. 11, 2, 2, 9. — Vgl. आजाय्य.*

1. जर् (जृ) जैरति (nur in der älteren Sprache; partic. जरत् jedoch auch in der späteren) DHĀTUP. 34, 9. जैरिति (auch °ते) 26, 22. जैताति (nicht zu belegen) 31, 24. जैरारा॒ जैरन्त्सु॑ उं जैरत् P. 6, 4, 124. Vop. 8, 52. जैरत् उं आजारीत् P. 3, 1, 38. Vop. 8, 38. जैरिषु॑ सृजिता॒ उं जैरोता॒ Vop. 11, 2. जैरिला॒ उं जैरेला॒ P. 7, 2, 55. Vop. 26, 210. जैर्णा॑. Vgl. जुरु॑. 1) *gebrechlich werden, in Versall kommen, sich abnutzen, morsch werden, altern:* न मंमार् न जैरिति AV. 10, 8, 32. TS. 4, 3, 4, 1. 2, 3. मा जैरिषु॑ सूर्य॑: सुनृतासः RV. 4, 123, 7. BHAG. P. 9, 19, 16. न जैरेपुर्वं जैरिषु॑: MBu.

3, 12860. यासा॑ पीता॑ किल जीर्णे॑ न जैरिति॑ महासुरः HARI. 10918. न च जैरिति॑ क्वचित् MBu. 1, 5608. दास्ये॑ जैरितु॑ 13, 4581. जैरिति॑ जैरितः॑ केशा॑ दत्ता॑ जैरिति॑ जैरितः॑: || चनु॑ऽश्रोत्रे॑ च जैरिते॑ तस्मैका॑ न तु जैरिते॑ 367. sg. HARI. 1643. sg. PANĀT. V, 18. जैरिते॑ (नवाम्बरम्) VARĀH. Brh. S. 72, 15. आत्मरिक्षोदरः॑ कोशा॑ भूमिवृद्धा॑ न जैरिति॑ KHĀND. UP. 3, 13, 1. 8, 1, 5. जैरिते॑ जैवेनान्ये॑ निपेतुस्तस्य॑ शाखिनः॑ BUATT. 9, 41. सना॑ भूवन्युमानि॑ मोति॑ जैरिषु॑: RV. 1, 139, 8. जैरिति॑ कृ॒ वै जुङ्हतो॑ यजमानस्याग्नयः॑ sich aufzehren Cāt. Br. 11, 7, 1, 1. या॑ (तस्मा॑) न जैरिति॑ जैरितः॑: MBu. 1, 3513. 3, 82. 13, 364. BHAG. P. 9, 19, 16 (med.). सौहृदान्यपि॑ जैरिति॑ कालेन MBu. 1, 5132. संगतानीह॑ जैरिति॑ कालेन 5197. कैश्च संविर्यं जैरिते॑ 3, 17360. जैराणा॑ दशास्यस्य॑ BHATT. 14, 112. आजारीदिव॑ च प्रक्षा॑ बलं शोकात्याग्रत् 6, 30. जैरिते॑ येन पर्याप्ता॑ ईर्याविषयसूचिका॑: durch den sich legten (wie das pass. eines trans. construit; vgl. weiter unten जैर्णा॑) RĀGĀ-TAB. 3, 512. यस्मै॑ कृता॑ शये॑ स यश्कारे॑ जैरात् सः॑ ist alt geworden AV. 10, 8, 26. सा॑ जैरिते॑ लं मया॑ सह॑ werde mit mir alt Pār. GRH. 1, 11. जैरित् alternd KATHOP. 1, 28. MBu. 1, 3513. 3, 82. 13, 364. 367. BHAG. P. 9, 19, 16. जैरिमाणा॑ dass. MBu. 7, 5967. जैरत् (f. जरती) gebrechlich, alt, morsch P. 3, 2, 104. AK. 2, 6, 1, 42. H. 339. kann mit seinem subst. compon. werden P. 2, 1, 49. जरडुपानकौ॑ KAUC. 18, 28, 41, 84. आजाय्य: dürre Reiser RV. 9, 112, 2. इषीका॑ AV. 12, 2, 54. जरदेवगृहेण्यः॑ RĀGĀ-TAB. 6, 172. जैरत्कृप alte, d. h. trockene, ungebrauchte Cisterne SUÇR. 2, 343, 15. जैसिद॑ वैं पुराणवज्ररेतोरिव शस्यते॑ RV. 8, 62, 11, 10, 80, 3. या॑ जैरता॑ युवा॑ ताक्षेषोत्तन 1, 161, 7. 117, 13. AV. 14, 2, 29. आज्ञा॑ RV. 10, 34, 3. गो॑ P. 2, 1, 49, Sch. जैरदास आ॑. GRH. 4, 2. जरयोषा॑ MBu. 3, 10023. जैरतापसो॑ DHŪTAS. 81, 1. जैरत्कुमारी॑ P. 6, 2, 95, Sch. जैरत्पवग॑ BHAG. P. 4, 28, 2. Greis ÇĀK. CH. 91, 12. VARĀH. Brh. S. 73, 12. aus der alten Zeit stammend H. 1449. जैरस्मीमांसक॑ SAU. D. 26, 3; vgl. आजारत्. जैर्णा॑ gebrechlich, abgelebt, abgenutzt, zerfallen, morsch, dahingegangen, alt P. 3, 2, 104. AK. 2, 6, 1, 42, 3, 4, 23, 147. H. 340. 1448. MED. n. 13. तनु॑ TS. 1, 3, 4, 1. शरोर॑ R. 2, 2, 6. जैराजैरीमिम॑ देहूम॑ 3, 11, 9. BHARTB. 1, 89. देहूः॑ जैर्णा॑ जैरा॑ वाससीव॑ BHAG. P. 1, 13, 23. वैं जैर्णा॑ दुपेन॑ वचसि॑ AV. 10, 8, 27. BHAG. P. 9, 22, 13. जाता॑: सूर्योदये॑ जैर्णा॑ भवति॑ रजनीत्ये॑ R. 4, 44, 109. तस्मा॑ न जैरीपा॑ वयमेव॑ जैर्णा॑: BHARTB. 3, 8. जैर्णा॑ पश्चु॑ वयसात् हृत्याचक्षते॑ Cāt. Br. 8, 2, 3, 14. ÇĀNKH. ÇR. 14, 12, 6. von Gewändern AK. 2, 6, 3, 16. TRIK. 2, 6, 23. H. 678. M. 4, 34, 6, 15, 10, 125. BHAG. 2, 22. R. 5, 49, 5. SUÇR. 1, 103, 6. VID. 176. आजार॑ baufällige, verfallen SUÇR. 1, 129, 9. देवायतन॑ M. 4, 46. MĀKĀH. 47, 3. PĀT. 10 (v. l. जैर्णा॑). RĀGĀ-TAB. 1, 105, 6, 307. धनुस॑ BHATT. 5, 42. जैर्णा॑ वचसि॑ वोरगः॑ (त्यजाति॑) R. 3, 9, 32. जैरीषमलो॑ वनस्पति॑: MBu. 3, 678. शालि॑ SUÇR. 1, 72, 1. लता॑ welk ÇĀK. 170. पर्ण॑ MEGH. 30, v. l. für जैर्णा॑. स्मराम॑ तानि॑ सर्वाणि॑ बाल्ये॑ वत्तानि॑ यानि॑ नौ॑। तानि॑ सर्वाणि॑ जैरीषानि॑ सांप्रतं नौ॑ रणाडिरे॑ || MBu. 7, 8652. जैरीषान॑ वयसा॑ 14, 2751. सर्वासां॑ न॑: सुखं जैरीषम् R. 4, 19, 9. RĀGĀ-TAB. 1, 229. उद्यान॑ alt M. 9, 265. VET. 17, 2. मध्य॑ (im Gegens. zu neu, frisch) SUÇR. 1, 190, 19. zu Nichte gemacht von (instr.): महेश्वरेण॑ यो॑ राजन॑ जैरीषा॑ व्यष्टमूर्तिना॑। कस्तुमुत्सह्ये॑ वीरो॑ युद्धे॑ जैरिष्यतु॑ पुमान् || MBu. 3, 1939. — 2) sich auflösen, verdaut werden: मुक्तं सम्यङ् जैरिति॑ SUÇR. 1, 70, 18, 80, 10, 199, 11. स्नेह॑ न जैरिति॑ 2, 178, 18. JĀGN. 2, 111. जठरे॑ न च जैरिष्य॑: MBu. 1, 1334. उदरे॑ चाजरन्नन्ये॑ BHATT. 15, 50. जैरिति॑ SUÇR. 1, 236, 4. VARĀH. Brh. S. 73, 10, 78, 28. जैर्णा॑